

РЕШЕНИЕ

№ 4271

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в публично заседание на 29.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **13841** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от АПК във вр. с чл. 216 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на Е. Г. П., С. Х. П., Д. П. Н., П. В. П., Ю. И. К., М. Н. Д. чрез адв. П. срещу Заповед № ДК – 10 – ЮЗР – 154/16.11.2012г на началник РДНСК Югозападен район, с която се отхвърля жалба срещу разрешение за строеж № 135/13.10.2011г на Б. АД, издадено от главен архитект на район Т. – СО. Претендира се незаконосъобразност на оспорения акт поради неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че бл. 70 на @@1@ [населено място] се състои от пет входа и общо 90 апартамента. Позовава се на приетата по делото СТЕ, от която се установява, че върху покрива на сградата над вход Г е построена процесната Б. станция на площ около 40 кв.м., като се твърди, че същите са обща част от покрива на цялата сграда. Претендира се ЕС на целия [жилищен адрес] като се твърди, че по делото няма данни да е вземано решение от ОС на ЕС на бл.70 за разделяне на етажната собственост по входове. Според жалбоподателите, няма доказателства и протокол от ОС на ЕС на блок 70, от който да е видно, че само вх. Г на сградата се е обособил като отделна самостоятелна етажна собственост. Позовава се на разпоредбата на чл. 183 ал.2 от ЗУТ, която изисква нотариална форма при учредяване право на надсторяване и строеж, както и декларация съгласие със нотариална заверка на подписа на всички собственици в етажна собственост на сградата. Според жалбоподателите, всеки собственик трябва да изрази писмено съгласие с нотариална заверка на подписа, каквото по делото не е представено. Излагат се допълнително съображения за незаконосъобразност на

издаденото разрешение за строеж – липса на архитектурен проект на техническото съоръжение- Б. станция , заявление за одобряване на технически/ работен / проект, както и инвестиционен проект, одобрен по съответния ред. Твърди се, че оценката за съответствие не е приета от експертен съвет на общината, няма виза за проектиране, няма идеен проект, който да е съгласуван, няма схема и чертеж, която да е обсъдена и одобрена по съответния ред, липсва и ситуационна скица. Според жалбоподателите, в разрешението за строеж е вписана като основание за издаването му разпоредбата на чл.148 ал.6 от ЗУТ . същата сочела , че при аварийни ситуации на геозащитени обекти по изключение могат да се издават разрешения за строеж по частични проекти. Твърди се, че в тази връзка няма представени доказателства нито пред съда, нито пред административния орган по преписката относно това, какъв геозащитен и значим обект е бл.70 кв.И. В. и за какво изключение става дума, както и каква аварийна ситуация се има предвид.

В съдебно заседание жалбоподателите се представляват от адв. П., който поддържа жалбата и претендира разноски по делото. Представя писмени бележки, в които подробно излага съображения за незаконосъобразност на оспорения акт.

Ответникът по оспорването, началник РДНСК, Югозападен район чрез юрк. О. оспорва жалбата. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Заинтересованите страни – Етажна собственост на вх. Г, [улица], бл. 70 чрез Н. А. се представлява от г-н А.; Етажна собственост на бл. 70 на [улица] чрез управителя Г. Г. се представлява от г-н Г. ; тлавен архитект на район Т. не се представлява.

Заинтересованата страна Б. АД се представлява от адв. П., който оспорва жалбата. Претендира издаване на оспорвания акт от компетентен орган в кръга на неговата материална компетентност , при спазване на разпоредбите на материалния и процесуалния закон.

СГП , уведомена за производството по делото, не изпраща представител.

АССГ в настоящия състав, при извършена служебна проверка за допустимост на оспорването, приема жалбата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

При извършена служебна проверка на основание чл. 168 ал.1 във вр. с чл. 146 от АПК АССГ приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Предмет на контрол за законосъобразност в настоящото производство е заповед № ДК – 10 – ЮЗР -154/16.10.2012г на началник РДНСК Югозападен район , с която е отхвърлена като неоснователна жалба на С. Х. П., Д. П. Н., П. В. П., Ю. И. К., М. Н. Д., А. С. С. и Л. П. М. срещу разрешение за строеж № 135/13.10.2011г, издадено от главен архитект на район Т. – СО. Съгласно разпоредбата на чл. 216 от ЗУТ, разрешенията за строеж не подлежат на пряко обжалване пред Административния съд, като нормата предвижда задължителен административен контрол върху тях от ДНСК. Съгласно чл. 216 ал.6 от АПК, на обжалване пред АС подлежи заповедта на началник ДНСК /съответно РДНСК при делегиране на компетентност/. Адв. П. е получил оспорваната заповед на началник РДНСК Югозападен район на 20.11.2012г – л. 37 по делото, като жалбата срещу заповедта е входирана в ДНСК на 29.11.2012г в рамките на преклузивния 14 дневен срок за обжалване по съдебен ред. Жалбоподателите са собственици на апартаменти в

[жилищен адрес] поради което са активно процесуално легитимирани да оспорват заповедта на началник РДНСК, която касае издадено разрешение за строеж именно върху площ от покрива на този блок.

При извършена контрол върху законосъобразността на така оспорената заповед, АССГ приема, че същата е във валидна писмена форма, подписана е от компетентен орган в кръга на правомощията му по чл. 216 от ЗУТ.

Същата обаче е незаконосъобразен акт, постановен при неправилно приложение на закона предвид следните изводи от фактическа и правна страна:

В Регионален отдел „Национален строителен контрол“ С., РДНСК Югозападен район, е получено писмо изх. №ТК-94-00-233/16.12.2011 г. от Директор на Дирекция „Контрол по строителството“, с което е изпратена жалба вх. №ТК-94-00-233/21.11.2011 г. от Е. Г. П. /съпруга на С. Х. П./, П. В. П., Ю. И. К., М. Н. Д. чрез Д. П. Н. - живуща в [населено място], [улица], бл. 70. вх. Д, ет. 5, ап. 86 срещу разрешение за строеж на „Б. станция G./UMTS“, собственост на [фирма] №SF 1287_С В., "... върху покрива на жилищна кооперация - [жилищен адрес] в [населено място],[жк], [улица], находяща се в УПИ II отреден „За жилищно строителство и озеленяване“, кв.32; издадено от Главния архитект на Столична община. В жалбата си жалбоподателите твърдят, че като собственици на жилища в бл. 70 не са съгласни с изграждането на този строеж; че бл. 70 се състои от 5 входа, които са неделимо цяло; че общите части на сградата, посочени в документа им за собственост са общи за цялата сграда; че не са давали съгласие в императивната форма, съгласно чл. 183 ал.2 от ЗУТ за изграждането на строежа; че не са уведомявани за издаването на разрешението за строеж; че е възможно да е уведомен Н. С. А., който не е собственик в сградата и те не са го упълномощавали. В приложената в преписката декларация от живущи в сградата се сочи, че същите не са съгласни и с изградената вече базова станция №1131 на мобилен оператор Г., с разрешение за строеж №1027/10.12.2004 г. и разрешение за ползване №ОТ 12-377/26.07.2005 г., издадено от ДНСК. Същите искат разрешението за строеж да бъде отменено като незаконосъобразно и неправилно. С писмо изх. №С10-1570-00-540/27.01.2012 г. на Вр. Ид. Началника на РО Н. е поискано от ДНСК копие от издаденото разрешение за ползване. С писмо изх. №СТ-1613-01-786/29.02.2012 г. е изпратено Разрешение за ползване №СТ-12-376/26.07.2005 г. на строеж: "Б. станция №1131 на Г. оператор „Г.“, находящ се в [населено място], район Т.", [улица], [жилищен адрес] и Д, с възложител Етажната собственост, представлявана от Л. Й. Р. и Е. Г. П., издадено от Началника на ДНСК; въз основа на Разрешение за строеж №1027/20.12.2004 г., издадено от Главния архитект на Столична община. С писмо изх. №С10-1570-01-505/09.03.2012 г. на Вр. Ид. Началника на РО Н. жалбоподателите са уведомени, че съгласно изискванията на чл. 156 ал. 1 от ЗУТ разрешенията за строеж заедно с одобрените инвестиционни проекти могат да се отменят само по законосъобразност при подадена жалба от заинтересувано лице в срока по чл. 149 ал. 3 от ЗУТ /14 дневен от съобщението за издаването им до управителите на ЕС- по реда на §4 ал. 3 от ДР на ЗУТ/; че видно от датата на издаденото разрешение за строеж - 20.12.2004 г. същото е влязло в законна сила и не подлежи на отмяна. Те са уведомени, че могат да обжалват издаденото Разрешение за ползване №СТ-12-376/26.07.2005 г. по реда на чл. 215 ал. 1 от ЗУТ пред Административен съд София-град. С възражение вх. №С10-1570-03-830/27.05.2012 г. П. В. П. посочва, че жалбата им е срещу антената на В. над вх. Г, построена през 2011 г., а не срещу антената на Г.. С писмо изх. №С10-1570-01 -957/30.03.2012 г. до

Главния архитект на С. е поискана информация дали е издавано разрешение за строеж на базова станция па [фирма]-В., различно от вече издаденото разрешение за строеж №1027/20.12.2004 г. С писмо изх. №ТК-94-00-233/21.04.2012 г. Директор на Дирекция "Административно обслужване"-Н.-СО е изпратена „заверена документация за „Б. станция G./UMTS, собственост на [фирма], върху покрива на вх. Г на [жилищен адрес] [населено място], [улица]. След преглед на изпратената документация се оказва, че е изпратена документация за разрешение за строеж №1027/20.12.2004 г., а не исканата информация. С писмо вх. №С10-1570-07-304/13.06.2012 г. от П. В. П. са внесени допълнителни документи към жалбата. С писмо изх. №С10-1570-04-359/08.08.2012 г. до Директор на Дирекция "Административно обслужване" Н.-СО е поискана информация дали е издавано разрешение за строеж на „Б. станция G./UMTS, собственост на [фирма], върху покрива на вх. Г на [жилищен адрес] [населено място], [улица]. С писмо изх. №ТК-94-00-233/08.08.2012 г. Директор на Дирекция „Териториално планиране"-Н.-СО, отговаря, че от Главният архитект на С. не е издавано разрешение за строеж за вх. Г на бл. 70. С писмо изх. №С10-1570-04-386/10.08.2012 г. до Главния архитект на район „Т." - СО е поискана информация дали е издавано разрешение за горепосочения строеж. С писмо изх. №6600-84/24.08.2012 г. е изпратено Разрешение за строеж №135/13.10.2011 г. за обект „Б. станция G./UMTS на Б. NSF 1287 С", [населено място], [улица], бл. 70 вх. Г; издадено от Главния архитект на район "Т."-СО; протокол №01/15.11.2009 г. на общото събрание на съсобствениците във вх. Г; приемо-предавателен протокол към договор за наем от 30.11.2009 г. между [фирма] и живущите в [жилищен адрес] вх. Г; разрешение за ползване №СТ-05-351/29.03.2012 г., издадено от зам. Началника на ДНСК и др. документи. С писмо изх. №С10-1570-04-672/29.08.2012 г. до Главния архитект на район „Т."-СО е поискана пълната преписка, послужила за издаване на разрешението за строеж. С писмо изх. №6600-448/05.09.2012 г. е изпратена пълната документация към издаденото разрешение за строеж. С молба вх. №С10-1570-10-505/16.08.2012 г. от С. Х. П.-живущ в ап. 55, вх. Г; Д. П. Н. - живуща в ап. 86, вх. Д; П. В. П. - живущ в ап. 45, вх. В; Ю. И. К. - живуща в ап. 31, вх.Б; М. Н. Д. - живуща в ап. 15, вх. А; А. С. С.- живуща в ап. 21, вх. Б; Л. П. М.- живуща в ап. 7, вх.А ; е внесено уточнение, че жалбата им с вх. №ТК-94-00-233/21.11.2011 г. подадена в Н.-СО е срещу Разрешение за строеж №135/13.10.2011 г. за обект „Б. станция G./UMTS на Б. NSF 1287 С, издадено от Главния архитект на район "Т."-СО; заедно с приложено пълномощно , с което жалбоподателите упълномощават адвокат П. В. П. да ги представлява пред всички контролни органи и пред Административен съд [населено място] и други документи. С молба вх. №С10-1570-12-239/27.09.2012 г. адвокат П. В. П. представя заверено Удостоверение за идентичност на лице с различни имена с изх. №3/27.09.2012 г., издадено от район "Т."-СО, съгласно което лицето П. В. П. е идентично с П. В. П..

При извършена служебна проверка за допустимост на жалбата, началник РДНСК Югозападен район законосъобразно е приел, че същата е допустима, съгласно чл. 149 ал. 3 от ЗУТ, във вр. с чл. 216 ал.2 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) . Съгласно чл. 149 ал. 1 от ЗУТ за издаденото разрешение за строеж се съобщава на заинтересуваните лица. Същите могат да го обжалват по законосъобразност пред Началника на РДНСК в 14-дневен срок от съобщението за издаване на съответния акт. Заинтересувани лица, съгласно разпоредбата на чл. 149 ал. 2 т. 1 и т. 3 от ЗУТ, във връзка с „...в случаите на нов строеж, пристрояване или надстрояване на заварен

строеж са възложителят, собствениците и носителите на ограничени вещни права в поземления имот, лицето което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон, а в случаите по чл. 185 ал.1 и ал. 2 - собствениците и носителите на ограничени вещни права в сградата, съответно собствениците в етажната собственост. Началник РДНСК Югозападен район, за да обоснове допустимост на оспорването с оглед наличие на правен интерес у жалбоподателите е разгледал представените от тях актове за собственост на апартаменти в [жилищен адрес] като законосъобразно е приел, че жалбоподателите са лица с правен интерес да оспорват издаденото разрешение за строеж № 135/13.10.2011г.

В действителност, съгласно протокол от 29.09.1973 г. на СНС по дело №2120/1973 г. С. Х. П. е собственик на апартамент от 2 стаи, дневна, кухня-столова и сервизни помещения /ап. №55/, находящ се във вх. Г, II етаж, [жилищен адрес] [улица]/сега „В." 150/[жк], заедно с идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху държавна земя.

Съгласно н.а. №145, том IX, дело №1385/89 г. за дарение на недвижим имот Д. П. Н.-Т. е собственик на апартамент №86 на шести етаж в [жилищен адрес] на [улица], заедно с идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху държавна земя.

Съгласно н.а. №176, том L. , дело №10775/1993 г. П. В. П. /П. В. П./ е собственик на ап. №45, етаж IV, в [жилищен адрес] [улица] /сега „В." 150/[жк], заедно с идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху държавна земя.

Съгласно н.а. №91, том X., дело №5553/1975 г. за дарение на недвижим имот-жилище, построено върху държавна земя, Ю. И. К. е собственичка на ап. №31, еТ.VI, [жилищен адрес] [улица] /сега „В." 150/[жк], заедно с идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху държавна земя.

Съгласно н.а. №142, том XXXIII, дело №6370/1993 г. за дарение на недвижим имот, М. Н. Д. и О. Н. Д. са собственици на ап. №15, 6 етаж, [жилищен адрес] [улица] /сега „В." 150/[жк], заедно с идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху припадащата се част от терена на комплекса.

Съгласно н.а. №109, том X.. дело №4037/1 987 г. за дарение кърху недвижим имот , Н. С. А. дарява на С. Н. А. ап. №;69, VI етаж, в [жилищен адрес] [улица] /сега „В." 150/[жк], заедно с идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху държавна земя.

Съгласно Решение от 04.01.1988 г. на Благоевски районен съд по гр. дело №56/1987 г. А. С. С. е собственик на апартамент №21, етаж II, [жилищен адрес][жк], заедно с идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху държавна земя.

Съгласно н.а. №66, том X., дело №7466/1968 г. за собственост върху апартамент по чл. 55 от ЗПИНМ, Г. А. М. и Л. П. М. са собственици на ап. №7, IV ет., [жилищен адрес][жк], заедно с идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху държавна земя.

Приети като доказателства към административната преписка са копие от справка за бл. 70 относно застроената площ и идеалните части на всеки апартаментите от общите части на сградата, както и копие от писмо изх. №Ж-3245/21.VII. 1964 г. на Държавен комитет по строителство и архитектура, от което е видно, че жилищният- блок е изграден съгласно разрешителен билет №V 474/1964 г.

От представената административна преписка е видно, че със заявление

№АГ-94-1937/06.10.2011 г. от „Б.“ АД, е поискано одобряване на инвестиционни проекти и издаване на разрешение за строеж па „Приемно-предавателна станция на G./UMTS“, на [фирма] №SF 1287_С“, [улица], [жилищен адрес].

Издадено е Разрешение за строеж №135/13.10.2011 г. на „Приемно-предавателна станция на G./UMTS“, на [фирма] №SF 1287_С“, [улица], [жилищен адрес]; издадено от Главния архитект на район "Т.-СО, на името на [фирма] и Етажната собственост- [улица], [жилищен адрес] представлявано от Н. С. А.. Същото е издадено на основание **чл. 148 ал.6 , чл. 142 ал.6, т.2 от ЗУТ** и въз основа на одобрена конструктивна част на 17.02.2011 г. и комплексен доклад от [фирма]. В него е вписана забележка , „влязло в сила на 27.10.2011 г."

Съгласно разписан лист към преписка №11-94-1937/10.22.2011 г. разрешението за строеж е обявено на 13.10.2011 г. на А. С. А. - пълномощник с пълномощни №10213 и №3378. С нотариално пълномощно рег. №10213/26.10.2010 г. [фирма] представлявано от Е. П. Г., упълномощава [фирма] да подписва договори за наем на недвижими имоти, които да бъдат използвани за изграждане и експлоатация на телекомуникационни съоръжения /базови станции/ и др. действия във връзка с тази дейност, и да представлява дружеството пред всички компетентни органи във връзка с законосъобразното им изграждане, въвеждане в експлоатация и ползване. От своя страна Ц. Д. М., представляващ „Т." Е., с нотариално пълномощно рег. №3378/15.09.2011 г. преупълномощава А. С. А. да извършва горепосочените дейности. В разписния лист е вписано, че в законния срок няма постъпили възражения.

На гърба на заявление №АГ-94-1937/06.10.2011 г. от [фирма] е вписана забележка от А. С. А.: „ получих 2 бр. комплекти от одобрени проекти и 1 бр. разрешение за строеж. Задължавам се да уведомя ЕС-27.10.2011 г."

АССГ споделя мотивите на ответника, че тъй като няма доказателства, че разрешението за строеж е съобщено по реда на §4 ал. 3 от ДР на ЗУТ на управителя на етажната собственост се приема, че жалбата е подадена в законово установения срок за възражения.

Съдът обаче не споделя мотивите на началник РДНСК Югозападен район в частта относно неоснователността на жалбата.

Ответникът е приел,че разрешението за строеж е издадено въз основа на одобрени инвестиционни проекти и нотариално заверен договор за наем от 30.11.2009 г. за ползване на общи части на вход Г/ покривното пространство// сключен между собствениците, живущи в [населено място], [улица], [жилищен адрес] представлявани от Н. С. А., упълномощен е решение на събранието на собствениците, проведено на 15.11.2009 г. и [фирма], чрез пълномощника си К. П. Ч.. Този протокол обаче №01/15.11.2009 г. от общото събрание на етажната собственост на [улица], [жилищен адрес] с управител Н. С. А., с който се решено да се сключи договор за наем с [фирма] за срок от 10 години касае само и единствено собствениците на апартаменти от вх. Г от бл. 70. Независимо, че протоколът е подписан от собствениците на апартаменти №57, 58, 59, 60, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72 същите не се явяват разрешение от ОС на ЕТ за сключване на договора, тъй като видно от изслушаната по делото СТЕ се касае за един жилищен блок № 70 и в него са разположени 90бр жилища. Тази жилищна сграда се състои от пет входа, като те обаче са пет входа на една жилищна сграда. Към апартаментите принадлежат идеални части от общите части на цялата сграда, включително и от правото на собственост

върху покрива. Според експертизата, площта, която заема процесното съоръжение е около 40 кв.м. , като се касае за съоръжение на техническата инфраструктура и същото е строеж по смисъла на пар.5 т.38 от ДР на ЗУТ. Този строеж е разположен върху покрив – обща част на сградата и липсва съгласие за това на собствениците на жилищни помещения в тази етажна сграда.

Дори и в случая да се приложи разпоредбата на чл. 281 ал.7 от Закона за електронни съобщения /ЗЕС/, съгласно същата, електронни съобщителни съоръжения се изграждат въз основа на договор в писмена форма и съгласие на собствениците, притежаващи най-малко една втора от собствеността в сградата. В случая не е дадено такова съгласие, като липсват доказателства вх. Г да е обособен по надлежен ред като самостоятелна етажна собственост. Ответникът се позовава на разпоредбата на чл. 17 ал. 2 т. 6 от Закона за управление на етажната собственост /ЗУЕС/, съгласно която: за поставяне на рекламни или технически съоръжения върху сградата , респективно върху покрива на отделния вход /включително разполагане на базови приемно-предавателни станции за предоставяне на обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги и за осъществяване на електронни съобщения за собствени нужди/ същото се извършва с мнозинство не по-малко от 67 на сто идеални части от общите части. Неправилно обаче се третира и използва понятието – „покрив на отделен вход”. От СТЕ се установява, че се касае за една сграда с пет входа. Липсва обособеност на покрив над отделен вход, поради което при изчисляване на тези проценти не може да се вземе предвид само частта от покрива над определен вход и гласовете на собствениците на жилища от този вход. Изчисленията следва да се направят на основание всички съсобственици на общите части от блока при 90бр жилища в него, което не обосновава твърдения от ответника процент идеални части от общите части на сградата. Предвид това установяване, съдът приема, че не следва да излага и коментира събираните доказателства в насока валидност на подписите на упълномощителите – собственици от вх. Г /разпитани свидетели и изслушана СТЕ/. Дори и същите да са валидно поставени, това не променя общия извод за липса на съгласие на съответния % собственици от апартаменти в целия блок, както и липса на свикано общо събрание за решаване на това предложение от собственици на апартаменти от всичките 5 входа в жилищния бл. 70.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че при издаване на оспореното разрешение за строеж са допуснати съществени процесуални нарушения, основания за отмяна на същото – липсва съгласие дори на 67% от собствениците съобразно идеалните части от общите части на сградата, като не е проведено ОС на ЕТ на бл. 70 , а на отделен вход, без да са налице доказателства за отделяне на входа като отделна ЕС.

Това, че строежът е завършен и въведен в експлоатация са ирелеванти факти към настоящото производство.

Като е направил извод за законосъобразност на обжалваното разрешение за строеж, началник РДНСК ЮЗР е постановил незаконсъобразен акт, който следва да бъде отменен.

Отменяйки заповедта на началник РДНСК Югозападен район, АССГ следва да отмени като незаконсъобразно и издаденото разрешение за строеж № 135/13.10.2011г на главен архитект на район Т., като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Отделни основания за незаконсъобразно на издаденото разрешение за строеж са и изписаните правни основания за издаване на

същото. Изписаната като правно основание за издаване на разрешение за строеж № 135/13.10.2011г на главен архитект на район Т. правна норма на чл. 148 ал.6 от ЗУТ не намира приложение в конкретната хипотеза и не се явява правно основание за издаване на процесното разрешение за строеж. В случая няма данни нито за аварийна ситуация, нито за геозащитен обект.

Предвид изхода на делото, на жалбоподателите се дължи присъждане на разноси в размер на 60 лв общо държавна такса; 150 лв адвокатско възнаграждение, определено от съда по реда на чл. 38 ал.2 от ЗА; 200лв депозит за вещо лице или общо в размер на 410лв.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172 от АПК във вр. с чл. 215 от ЗУТ АССГ в настоящия съдебен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. Г. П., С. Х. П., Д. П. Н., П. В. П., Ю. И. К., М. Н. Д. чрез адв. П. Заповед № ДК – 10 – ЮЗР – 154/16.11.2012г на началник РДНСК Югозападен район, с която се отхвърля жалба срещу разрешение за строеж № 135/13.10.2011г на Б. АД, издадено от главен архитект на район Т. – СО, ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВИ:
ОТМЕНЯ разрешение за строеж № 135/13.10.2011г на Б. АД, издадено от главен архитект на район Т. – СО.

ОСЪЖДА ДНСК да заплати на Е. Г. П., С. Х. П., Д. П. Н., П. В. П., Ю. И. К., М. Н. Д. разноси по делото в размер на 410лв общо.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото за сведение.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ:

.....